

قائیه ک ده ناسم
له هه رچی گولیه تی ماندوو

ره زاعه لی پوور

ناوی کتیب: قالیهک ده ناسم له هه رچی گوئیه تی ماندوو

بابهت: شیعر

ناوی نووسهر: رهزا عه لی پوور

به پروه بهری هونه ری: شیروان توفیق

مۆنتاژی کۆمپیوتهر: نووسهر

به رگ: قادر میرخان

سه ره پهرشتیاری چاپ: فه ره هاد ره فیه

تیراژ: ۵۰۰ دانه

ژماره ی سپاردن: ۲۲۵ - ۲۰۰۶

ده زگای چاپ و په خشی سه رده م

کوردستان - سلیمانی

به یاننامه به دوو مانا

به یاننامه به دوو مانا

مورپه به عی دابنی،
له سه ری دانیشه
بیر له لۆرکا بکه ره وه؛
ئیسپانیا
یانی
گا!

■
ناترسم له م دیره دا که وشه کانم دابکه نم
پالتاوه که م

به‌حه‌رفیکه‌وه که‌وایه هه‌ل‌واسم
 ک‌لاوئ - که | نیت‌ه - بیکه‌مه سه‌ر نوقته‌یه‌ک
 «ئه‌وپه‌رکه‌ی مردنم دالیکه راخراو»
 یان ئیواره‌کان له نوونیکدا
 گیرفانی کراسه‌که‌م، قوولتر بشۆم.
 ئه‌گه‌ر وا بوو
 که‌سیک ده‌ستی من درێژه‌بات
 خو‌شیک‌ی پیا‌بدن
 باو‌کم له‌وه‌سه‌تی پیرییه‌کانیا دائه‌نیشی
 ئیدامه‌ی خو‌تووتی
 -وه‌ک ئیوه-
 پیاو‌یکم
 له‌هاشووری پرخه‌کانیا دائه‌نیشی و
 سییه‌ره‌کان، وه‌نه‌وز ئه‌دا:
 «شتیک‌ی قالیتر له ژن و نیوه‌ژن نه‌خه‌وتووم
 خو‌شیک‌م پیا‌بدن
 تو‌بلی ئیدامه‌ی ده‌ستی من بگاته‌خه‌تی کن؟»

■
 رېگايەكم نىيە بۇنەپرۇيشتن
 سەرقالىيەك بۇنەخەوتن
 گريمان نىشتمان گەورەترىن سەندەلى بىت
 من حەقمە پرسىيارىك ئاراستەى دانىشتن
 ۋەك ئەۋەيە سەندەلىيەك خاپوورم كە،
 ئەى سەندەلى
 دا منىشىنە!
 بە نوقتەيەكم بسپىرە
 يان لە پەرائنتزىكى سىياسىدا
 كە دنيا ئەۋەندە ۋەسلەنە
 چۇن بلىم
 زەۋى زەروورەتى گىرد بوو
 تۇپ
 مونتەزرى فرى دانە!
 ■

موربەغى دابنى

لەسەری دانیشە
بیرلە لۆرکا بکەرەو
ئیسپانیا یانی گا،
بەو بارا،
فەلسەفە
هەر سیکتان.

دێرێک لە دەستە کانتەو ئەلینە
خوا هیشتا
نیشته جیی ئاسمانی
ئاسمان لەسەر تاقە که دایە
یان سەربان!

خۆش ئەوئ

ئەکرێ مۆکە عەبێک دابنێی
لەسەری بوەستی
ئێستا دێرێک لە ملتەو بەئالینە
بەمردن خۆ دەستت
خۆ دەستت بەمردن که ئەگا؛

تاقه که چی تیا یه؟ هیچ!

نوقته سه ری خهت!

من ئەلیم ههتاو ئەخلاقیکی کۆنتریشه

که خه و نه کانم ئەپرووشی و

ئەستیره زهره ریکه خوا کردوویه!

■

ناترسم له م دیره دا که وشه کانم دابکه نم

منالیم له پئی بکه م و

رۆژه کانم ههرا بکه م:

شه و یک بوو

یان ده قیقیه یه ک

حه جمیکی گرینۆک له دنیاوه تلام،

ئەم پاییزه دابه زینه

فرۆکه کان به هینده سهی منالیم

دین و ده چم

کئی منی سواری ههنگاوه کانم کرد؟ کهس!

كى ئۆيۈە دايەرەى نووسىيە چاومەو؟

■

خوشكم دەلى:

«بوو كۆكە مالەكەم

جلە جوانەكانت بگرى».

ئاسمان خۆى لەسەر تاقەكەمان ئەسوئى،

حەوشە دىوارەكانى خۆش ناوئى

ئەبى جارىتر

پليكانەكان بخەوم

يان بگرىم

تا پشیلەيەك لە زەينما بپشكوئى

حەوشە دىوارەكانى خۆش ناوئى، نەيەوئى

باخچە، فرووغى گرتبوو.

■

ناوئىكم پئويستە

عەدەدئىك

تیایا وهنه وز به م
 شیمانیه کم لازمه
 تا تیایا هه پراکه م
 به دنیا وه ئه وهرم
 له خو ما شیمانیه به لایه ک چۆل ئه که م
 ئیوآره پیشیلی هیچمه کا و
 هاوسیکان من ئه مر م
 موربه به عی دابنن
 له سه ری قاتی بم
 موربه به عیک له م شیعره دا
 هه لئه ته کیت
 قاش ئه کریت و
 بوومه جاده
 موربه به عیک چاره نووسی ئیمه بیت و
 بۆ هه رچی بی مونته زره،
 به روپشتیک، تاکۆتایی
 دنیا ئه پرژی.

ئەم پاییزه دابه زینه
له م ئیواره پیاده ئەبم
که دنیا ئەوهنده و ئەسله نه!

■

به جانتا که ته وه،
پاییزیک جاری بووی
له بیرت چوو
دنیا و ده و روبه ره کانی پیوه بهی
«په نجه ره کان هه را بکه
لا ئەقه ل ریگا کان له نو قما پیوه به
پال به نوقته یه که وه
لازمه ئەم دنیا بگرییهیت».
[وا بزائن من رهزا
با وه پرکه ن ماندوو بووم
ئوه و نه شاعیرم].

ترس ئەلی: که مردن به ته نافیکه وه

یان دپړی له وچه شنه
 له گه ل جله کانیشم ئاویزانه،
 بریچاره پرتیته مشتی خوب
 :«بریچاره فنجانیکا
 خهست و خول
 خول نه خوم
 سپهرت له نیوان موبله کاند
 پاییزیش لوچ نه بی».

لازمه دانیشن دانیشیت
 که مردن له تودا به روپشت خه وی دی!

کورپه که!
 - بریچاره «کورپه که» م
 بریچاره تا کسیه که به شارا
 له بهرچی به شارا ژنیکی لی ته نگه!
 له م نامه نووسینه بیگومان

ميوه يه كى سى له سىئو
 سى له چوار
 رۆژنامە بە خوینما،
 دىپى تر
 -بپىچار رۆژنامە و ژەهرەمار-
 دىپى تر رووئەدا.
 لازمە پال بە نوقتە يه كى واوه بدهم
 ئەگينا ئەگەمە
 «ئەوئەتا»ى دەوروبەر.

■

[من پاركى تەقريبەن ۱۹۷۲ ژنىكم دەزانی
 سەرتاپا سوورىكى شە هوانى كە من بم لەبەردا،
 كە دەرۆى، شۆستەكان تائەولای كووچەكە وەشوينى دەكەوتين،
 كتوپر زپەزپ... درگاكة و... دەكرامەو،
 رووت ئەبوو وە لە هەمبەر تەمەن و بالایا
 ئەى خۆزگە نەك قالى پياو ئەبووم،
 ئىستاكەش عەزىه تى خەيالم كە دەكەم نايبينم
 نەك كاشى يان حەمام،

ئاوينەش بىم چىم لە دەس دى؟]

دەستى من بىر ئىجارەينەن خۆى
ئەگىنا تا قارى قىامەت ئەمردم.

■

ئاپارتمان چۆن ئەگاتە سەربانى خۆى
كلاوھكان كە نىمانە
توور ئەداتە سەرخىابان
ئەى خىابان چۆن دەسىيەگا بەو سەرى... كام؟
ئەو هىنانەش گرى ئەخۆين بە ناويەكدا.
خۆ ئەزانم باران تەنيا
لەخۆى و خۆى پىادە ئەبى.
ئەگەر بلىم باران!
رۆمانتىكە
ئەگەر نەلىم ئاپارتمان،
قەتارەكان جىم ئەھىلن
بەشويئما مەگەرپىن

نموونه له قاچم ئینمه وه
له هه رکوی راوه ستام
له ویدام.

■

که خیابان ته ئید ئه که م

که ئاپارتمان بۆم ناسه لمی

زه وی بپروا به وه سه تی هه ناسه ما
حالی نابم له م ئیرو دیرانه
له که وشه کانمه وه ده سپیده که م

نزیکتترین،

گۆره وییه کان

گرانترین

نیشتمانمه،

قالییه ک ده ناسم

له هه رچی گولییه تی ماندووه.

ڪوٺوانه يهه ڪ پره له دين
 ڪوٺوانه يهه ڪ به نويڙه ڪانييه وه مه جبووره.
 : ٺه وهنده ٺاومان له دره خته ڪه دا ناشت
 ڪه مردن به دريڙا ييشدا
 به ره وسهر
 دايڪمي ده گرياند،
 هه ميشه هستي خوي
 ٺه خاته به ر دوعا
 خوشڪم فرڙو ڪه ڪان هه ڀا ده ڪا
 دايڪم به مال هه ڪه ي پره له دين
 به مال هه ڪه ي
 سه ڪويهه ڪ ٺه م پاييز
 ٺه و پاييز دانيشم
 ڪه مي دره خت له چاومايه
 دانيشم
 برڙيمه چاوي خوم

پاییزه و سه وزایی هاوسیکه م
به ژووری پیاویکا ئه وه ری.
سه یزاده!
ئیسٹاکه ش کورپه که م
کووچه نا،
دوو سیگار ئه ولاتر شوو ئه کا،

کۆلوانه که ی پرپه له دین
هه میشه دهستی خۆی
دایکی من
ئه باته بهر دۆعا!

■

تا کوئی دهره وه م؟
پیاو،
باران و بالنده
تیک ئه ده م
په نابهر خۆی ته رجومه ی

ئیرایهک ترئه که مه وه
 من دلّم یان به هولهنده وه یه
 فیکر ئه که مه وه نه رمه
 نازانم له بهر چیم
 هه میشه له حه جمی ژنیکا
 یان به ولای ئه وه تا
 تا کسبیهک به شارا ژنیکه لی ته نگه
 که حه زم پیوه یه م
 یان دلّم به ئیسپانیا وه یه
 فیکر ئه که مه وه
 له عه ییا بو به ستن
 درگاگان دائه خرین.

■

دایکم ئه بنی به عه سره کانیا بگری
 شه و بو-کان
 له گریانه کانیا
 له هینده سه ساده که یا مونته زرن

[ئەبى بگرى به هەناسەى ميوانىكى عەسرانەيا]:

فاتمە خانم!

بپيچار ئەمەوى لە رەزا ما بمرم

ئەخووزم بە نوغروى بم

چى ئەكەى گيان بەردە،

[بە خوینما هاتوو چووى هەناسەى دەگەرئى]

خەون ئەبينم

خەوم دیوہ بە کەما قالایان دائە کوتا

پيئەوت:

ئەتوانى لە هەر وایەک بىر کەیتە وە

کە زەویى سووراندۆتە گورگيک

گورگى رزاندۆتە نەختيک

بە قورئان قالایان دائە کوتا.

ئەى ريگه!

ويپراى هەموو ئەو شيعرانەى

رەنگاودەنگى هەلمکەندوون

ہرہہ مووتان
 واہست ئە کہم یانیک روویدا
 یان یانیک
 شتیک لہ جنسی «ئەمریکا»
 «یا رہبە لعالە مین»
 «کہ وشە کانم»
 «ویپرای ہەموو ئەو شیعرا نہی من چوزانم»
 واہست ئە کہم
 ئەبێ کیویک روویدا

: [سەرباز! کیو لہ کویدا رووی دا؟].

لہم نامە نووسینە،
 بیگومان میوہیەکی سی لہ سیو
 سی لہ چوار
 سیوروی با
 یان نہ دا

ئەم خەتانە لە شوپىنىكى ھاوسىكانما كۆئەبنەوہ.
ئەى بالئدە
لەم قسانە دەست ھەلناگرم
تا دەسم نەپۆم ولە دەس بەم؛
قسەى من بربچار ژنىكە.

■

كە خيابان تەئىد ئەكەم.

كە دانىشتنەكان بۆم ناسەلمى.

لۆركا كەمە؛ جۆيسيش بەشى ئىراناكات
جۆيس ئەمپرسى پشيلە چييه؟
زەوى خرتە، بەلام تا كوئى؟
زەوى خرتە،
بە درپۆى باسيەكەين!

■

لە يەكەوہ تا من بژميرە

تۆيش ئۇ زانى چەنى كەمم؟
 لە بېرىم بى كە خە وتم
 دەستە كانم بكوژ ئىمە وه
 جار بە جار بنمىچى ژووره كەم بژمىرم
 - ژووره كەم پىرپىه تى لە ژماردن -
 كچه كان زوو هەلكەم
 گە لاوئىژ پىم ئەلى:
 نامروەت دەستىك بىنە بە خە يالما
 كە وشە كانم بە هەدەرە وه بە فریون،
 : پەپوولە بە خە تى قژتە وه ئە نىشى
 گيانى گيا
 لە كوئىدا بىنووسم هەلنە فرى؟!
 پىم وابى بىناسن،
 گە لاوئىژ هەر هەمان عوبوورى تە يریكە
 بە هەس و نیه سما داکوتراو.

* كئوئىكمان داکوتا، ئىجاد كرد نىشانەى باران و عەزەمەت
 ژۆر بە يەكمان بەرەو باران هیدایەت كەنە كرد كەنە كرد

[ته لا خانم!

تۆبى و قورعان بارانم که!

کفرم کرد و بووم به دیوار]

ئهمه یه قودره تی ئه و گه شتی خوینانه ی بو ئیمه

برۆن به شوین هه تاویکدا که به پیاوه وه ده گرپی یا ایهاالموئه نه س

هه لڭه رپین به ناخی خۆتانا تا خه ونی جه غزه کان، یا ایهاالموسه له س

که ئاسمان زاریکی پیویست بوو، به ناوی خۆره تاو

که خۆر، پالیکی پیویست بوو، به ناوی خۆره لات

که زه وی قژیکی پیویست بوو له جنسی گیا...*

جار به جار هاوسیکه م

-گیانی گیا تو ئه ئیم-

یان سه و زیك را ئه کا

من ئه ئیم سه یزاده

تو بیت و ئه ویکه ت

من بم و ئیره که م

له خۆتا به م بارا، به و بارا

هیشتا هه ر «کورپه که» م

له گوشه‌ی شه‌ویکتا دامبئی
 - : دامبئی هینده‌سه و گوره‌وییه‌کانم بشۆم
 جار به جار بنمیچی ژووره‌کەت بژمیرم
 با دایکم له چه‌زی هینیکا،
 گوناح کهم
 نازانی کورپه‌که‌ی له هینی هاوسی‌که‌ی قاتییه...
 : ئه‌زانم قاتییه به سه‌وزو فلانی.
 - : فلانی!
 له خۆتا به‌روپشت پیاوم که.

■

وا بزانی من باران
 باوه‌رکه‌ن ماندوو بووم
 ئه‌وه‌نده له ده‌س ئاو‌هه‌لاتم
 ئه‌قه‌له‌ن ماندوو بووم
 ئه‌وه‌نده له شیعر و له میعرا راوه‌ستام
 ماسییه‌کان، هاوته‌ریب ئه‌گریان
 : بمبێرن، بمکوژن

ئەو ەندە جيا لە خوین
لە پەنای مردنا راکشام
بىست لۆرکا ەريانى ئىسپانيا.

[تە لا خانم!]

بارانم كە]

كە لۆرکا شوينىكە

ئىسپانيا خوينىكە

لە چە شنى سوورانى

تۆ بلى ەروايەك

ئەم دنيا رائەكا،

نازانم چوارىكم پىبدەن

چۆ ناوچۆن

لە كویدا چىي لىكەم چارەنوس؟

بە لام تۆ

يەكى يەك!

ئە زانم؟

بىگومان ۴× پەنج ەرە

بىست لۆركا ھەريانى ئىسپانيا

«زۆرمەنۈن چاكا شوکور

جار بە جار ھەناسە لە ناخما

داربىيەك روو ئەدا،

ئەگىنا تا قارى قىامەت

تا قارى قىامەت

پايىزى ھاوسىكەم ئەمردم».

■

سەرەتا دانىشتن بۆ ماشىن دامەزرا

غەرىبى لە ئەسلا

بۆ نامە داھىنرا،

رېگايەكم نىيە بۆ نەپروشتن

يان ماشىنىك بۆ دابەزىن.

تۆ وتت: بېرى دار سەوز ئەبن بۆ ئەوھى سەوز ئەبن

من وتم: بېرى با- بايان دى بۆ ئەوھى با- يان بى

: شاعىرى؟

... خۆت جوانی.

:: به یانی ساعه تی هه ر ئیره و...

.....

من ئەلیم: بری وا وایان دئ، بۆئوهی وایان بی!

تۆ ئەلئی: (هیچ نالئی)

من بۆ تۆ نابمه پیاو خواحافیز.

■

«بووکۆکه ماله کهم!»

جله جوانه کانت له بهرکه،

پری ئەکه م له ئاماژه»

دایکم ده بی بزریکینی

به وه راسه ی له فرۆکه کانه وه...

وا هه ست ئەکه م

شتیکم له منالیم چه تره

ئه گه ر باران به مه رگه وه پیاوه بووی

ئێستا که ش هه راسی خوشکه که م

به قژده کانییه وه
 ههر دریژه وئه زریکی:
 «پری ئه که م له ئاماژه»
 واجبه ئه م دیژه پر بکه م له حه جمی شه ره کان
 براهه م
 حه تمهن به ته قه و خوویه وه ده خه وت
 من هیشتا به لۆرکا وه نه خه وت بووم
 تا من و خوشکه که م تیبگه یین
 دیسانیش ئه وه موو سالانه
 باخچه که مان فروو غی گرتو وه.
 باو کم ئه لئ: رۆژنامه که ی پیاوه!
 دایکم ئه یوت: خوا گه وره یه
 خه وم دیوه قالاویان دئه کوتا،
 (چاییه که تان)
 رژابوونه شوینیکه وه
 رهش و مه حشه...

شه ویکه و ئاسمانی سه قزی
خشه خش له تاقه که وه
هه والی ئه تکایه
تاریکی و به یانیاں.

کوا کاکه م؟
برینه کان به ری نه گرت!
چاوم ئه لئی ئه م پاییزه
دایکم کراسی رهش ئه گریی،
پری ئه که م له ئاماژه.
: جا توخوا رۆژنامه که ی پیاوه
رادویکه م وه سه ته دنیا یه!

■

مور به به عی دابنیم،
له سه ری دانیشم
بیر له ئه ونه بکه مه وه
پشیله یه که به هه رچی تووشیه وه له زه ینما بپشکوئی

موره به ع تاقه تی چوار گوشه ی نه میننی نه میننی
 به دهره ک
 ئیوه خوش
 باوه پرکه ن، ته رجومه ی هیچتان نیم
 ئەگینا تا مردن، ئەمردم!

مردن: «برپچار له فنجانیکدا
 خهست و خۆل
 خول ئەخۆم
 سیبه رت له نیوان موبله کاندا
 پاییزیش لۆچ ئەبی
 فنجانیک ئەرژیته هه وسه له ی هه ناسهت
 دیرپیک نییه گرده واری دابه شم به دوو کات
 کات!
 دهستان خوش، ئەمجاره چاک مردیت».

هه موو جار موسه له س له دهنگی سه عاتا ساف ئەبی

تۆ ئه مریت، تۆ مردوویت، تۆ بمره
 من ئه لیم دؤعا که موسه له س له کاتی مردنما چوار گۆشه س
 ئه گینا به فریای زینده گی
 که ئه خۆم
 فنجانی ک چوار گۆش و
 خول ئه خۆم
 ئیمه خوش
 مه ستاو وا دوو ئه لیم، ئه و رۆژهی سفریکم دانه خست له نیوان ۸ یکت و
 کرۆشهی بالی خۆم که هۆشی پیمه وه
 هه میشه ش پیویسته بۆ هه رگیز...
 بریجار دانیشتوی
 هینده سه و بیانوت له جنسی پرته قال ئه گرت و
 گازیکت له زهین و خاتره ی سیویکا جی ئه هیشت
 که زه ویش چوار گۆشه و
 ئه م فنجانه ش به سلامه تی ریگایه ک پیوه م دا
 -بچه سه رته نیاییم-
 منال نوقته یه کی گرینۆکه

دواترہ کہ دہبم بہ ہاشوور بوگیانی خیابان
 -من ئہ موت ماسیہ کان ہاو تہ ریب ئہ گریان-
 ئہ گینا برئی وا وایان دئی
 بوئہ وہی وایان دئی
 راستی چون پارہ کہ پارکیکم تیا بکہی
 بہ ناگہان بیتاقہ تیی مسافریش ہەر درہختہ
 دہرختیک لہ جنسی درہخت و پہ خمہیی
 جوئس ئہ پرسم پشیلہ چیہ؟
 پشیلہ یہ کہ نیمہ
 تالہ ئیوارہ یہ کدما مہ وازیہ کانی
 بہ سلامہ تی،
 ہہ موو جیہان ہیق کہ مہ وہ.
 جوئس ئہ مپرسی پشیلہ چیہ؟
 ہەر وہ کہ چون کہ وشہ کہ م
 لہ پڑمہی پیاوئیکی پیرئہ چی و
 ناوہستی وئہ درپی!

ئەمەوئى پردم
 ئەمەوئى داربىيەكى بەشىدەت مەوازىم.
 : ئەى پياوى موبتەلا
 كچىك بە ناختا سقووت ئەكا
 تەسادفېك پياتا بال لئ ئەدا
 شىمانەيەك لە شويئىكا بە پەلامار چۆلت ئەكا
 ئامادەى خوتووتى دەستت بە
 كە زەوى تاقانە خەتېك بوو مروئى تيا نووسرا
 نوقته سەرى خەت!

كئ منى سواری هەنگاوه كانم كرد؟
 ئەوهنده لە بالندهى مساويدا قەدەم ئەفېم
 ئەم برۆ بالنده ئاسايەم
 لە سىبەرى
 -كلاسيك وەك دەلئى-
 درەختى قژما
 نىشتوووتەوه.

باوه پرکهن هه موو ئه و دیرانه ی دابه زیوم
 بریکیان نوقته یه ک ژیاوم
 بریکیان ئه ترسم!

له نیوان خو مانا دانیش تووین
 هاوسیکان من ئه مرم
 له م شیعرا
 به رو پشت ئه کوژریم
 ئیستا که کفنم که ن.
 هه ناسه م پی م ئه لئ:
 په پووله جیی چی تیا ئه بیته وه؟

مه به ستم له درهخت سه وزیکه
 له زه ینتا
 زهر د ئه بی
 به یانیا ن فنجانی ک له پاییز

ئەپرژیتە هەناسەت
یان من بووم: درەختیک فیڕ ناڤم
هەتا کوو لە چاوما
سەوزایی هاوسیکەم زەرد ئەبی.

فەلسەفە بەمبارا ئەمنووسی:
دیتن یانی کۆ کردنەو هی مەودا
دانانی شتەکان لەوئ
لە جیی خۆی
یانئ تۆکماندنی مەودا
یا خۆ هەلبەستنی نوتفەیی زەرپە
کردنی بە دووکان
بە هەلم
کاروانچی، یان وشە،
دیتن یانی دیتنی ئەیوا
نە دیتنی نە ئەوئ نە ئییرا
نە دیتنی دنیا

بۆ دیتنی کی به کئیه دنیا
 ئەتوانن له کویری پیرسن.

■

سیوکی له زهرفه که دزی:
 «حه ز ئە که م داده هه نار بمریته وه و...».

هه لاته ئاودهسته که وه:

«جه زای هاوسیمان

په لکه کانم

قهیناکا به عه بییک...»

نیوه بیت خوار دبوو:

«هه ر نه بی شوو ئە که م به شه ونم

به س نییه جگه ره له کاکه ی ئە دزیت و

دوو که لیش ئە کاته ناو قزو ده می منیشه وه»

دایکت ئە لی:

ئە گه مردم بمخن به لادا

«یا خوا بمریت و

دیسانیش داده هه نار...».

خه مت نه بی
 که شییت بم ئه نووسم:
 نهوت ئه که مه ئیسترابی ئه م چرایه وه
 که وشه کانم بکوژینه وه
 با له سه ر قسه ی خو م بوهستم
 له ناخیا بخه وم
 قسه ی من کچیکه
 هاوسییمان؟ نه به خوا
 ژووریکمان پیویسته یه ک ته خته.

■

دانیشم
 هینده سه وگوره وییه کانم بشوم
 با وه پرکه ن ته رجومه ی هیچتان نیم
 په نابهر خو ی ته رجومه ی
 سه رقالییه کتر
 وه ک موسیبه ت

يان په نجره ئه کاته وه.

له گه ل که سا شوخيم نييه

بيجگه کچ

ئو ویش هر سی له سهوز

-ته ختيکمان پيوسته-

پي ئه ليم

کچه که له خوتا پياوم ک...ک

ژنه که!:

«پریم ده که ن له خراپي»

ئه تلیمه وه به خه لتاني

ئای له منی فالویرانی».

کتوپر

بيابان له بالما خيابان ئه خولیته وه

ئهی مه گهر پاسه بان

وشترو سه گيکی له قولما که له بچه

ئهی بوچی کاروانی له گورگ و ئیستراب

ديسانيش له خوینما ئه م چييه رائه کا؟

-خەمت نەبىي
نەوت ئەكەمە ئىستراىبى ئەم چرايەو-
پۆلىس گيان
لە دريژەى باوكمدا
بمبەسە بەو ديڤى چيرۆكەى
كە ھەلدەين دزەكان
لە دريژەى باوكمدا
بمبەخشە بە حاشيە و ھاشوورى خيابان.
فلانى!
لەخۆتا بەروپشت پياوم كە!

■

«بوو كۆكە مالەكەم
قژە جوانەكانت بمرە»
مناليم لە تاقەكەدا شكاء،
مەدرەسە لە ھەنگاوەكانم دەئالى
لەم ھەوشەيە
فرسەتى چناريك

ههئهكا

كئى منى سواری ههنگاوهكانم كرد
 پیرهكان، له خویان دابهزین
 توپیک له منالیمایا نیلونه و نیلونه و
 لهو نیلونهی خهت خهتا بوو
 كۆلان له پاتۆل و كۆتهكه م داته كینم
 مه درهسه

له ههنگاوهكانم دهئالی

قهرار نه بوو

شه و به منا خالییهك بئى یهك ته رهفه!

■

ژنیک من ماچ ئهكا

دایکم دنیا ده زریکینی

زه وی چ شوینیکی به جییه بو هاوسنی؛

دایه!

ئىواره یهك دهستهكانت

سەر سه کۆیه ک
 بۆ ئینتزار قوفل ئه ک، من ئه گریم
 پاییزه یه ک رووسه رییه کهت به ره شه وه داگیر ئه ک

: کئ نیشتمانی له حیفزه؟

ئهی کئی تر کوره کهی به ته قه و خۆیه وه مردوو ه؟
 گریمان نیشتمان گه وره ترین سه نده لئ بیت
 من حه قمه پرسیاریک ئاراسته ی دانیشن؟
 «که سئ ئه لئ:

نیشتمان کلاویک بوو

په به سه ری شه هیده کان!

که سیک ئه یوت:

لیره وه تا مردن جگه ره یه که

لیره وه تا نیشتمان هه ناسه یه که،

هه زار جاریش من ئه یکیشم.

ئه ویش ئه لئ:

به رد لازمه تا که سئ هه ناسه ی پئ ته حوئل با

نیشتمان پیویسته،
 تا که سئی بیفرۆشی.
 منیش ئەلیم (هیچ نالیم) «.

■

خانمی دیت.
 ئەم قەنەفە نەرمت ئەکا
 ئەم قەنەفە
 لیم عاشقی عەیبەکانتە
 مەوازی عەیبەکانتم
 لە تۆدا
 گشت گیانم ئەیه ویست بارانی دابکا،
 مردن لەمن
 دەستی بینه بە که مەرتا
 زهوی بووه گۆرستانی شاعیرهکان
 دەستی بینه بە که مەرتا
 خەمت نەبی، مردن لەمن!
 هەولنە دەم ژنیکی ناگرنگ

بسپیڙمه باویشکی پشیلہ کهم
 پیئی ئه لیم خواحافیز
 من بو تو نابمه پیاو
 خواحافیز، من بو تو نابمه میاو
 باوه ږم پیمه که له خاتره کانمه وه هه میشه و پیویست بیت
 درو ئه کهم ئه گهر بلیم
 بنه ماله گریه که به من و تو ناگریته وه
 من حازرم په نجره بم
 ئه گهر جارئی دهسته کانم
 به په رده بیته هه لواسم

«وه لاهى ئه گهر تو م
 دوو ده ری و په نجره ببوایی
 شیرى حه وبرام له سه رگه ردى ماتل بى
 دوو ماچان وهرده گرم
 له زهرده گونایی
 به تو ئه مام

ئەگەر دنیام بەخۆیەوہ لئ قاتل بی
 های لەمنی تا هەتایی
 وای لە تویی بی وهفایی»

لەیەکەوہ تا من بژمیرە
 بەتۆدا پەتوویەک پیاتا بەم
 بی پەردەو بە سووکی پیت ئەلیم
 کەمیک سپییاییەکان لائەیەم
 نیشته جیی سووریک بە
 کئی دەزانی رەنگە قەدەر
 بو پەتوویەک تر
 هیندەسەئی ناو لەپت نووسرابی، ها؟

■

لەبیرم بی کە خەوتم
 دەستەکانم بکوژینمەوہ
 لە ئینتھای خەونەکانما
 کچەکان زوو هەلکەم

نه مزانی که وتیووم:
برپچاره له ئه سم بو ئه وهی بخه وم!
که چی هیشتا ده ریچه کان پرڼ له ئاو
ئه م دنیا لا ئه یه م
ئه گینا دهستی من با یه که
به رد ئه بی له خو یا
تنته تنت - که زه ویش به رد یکه و
رابکا
له زمنا ماسیگر پیم ئه لی:
ئاغه ی شاعیر
ده ریچه کان پرڼ له نان;
من ئه لیم
تو بو من نابییبه پیاو
لانیکه م ماسییبه کان مه وازی ده گریان!

«رۆژی شوان وتی گورگ
وتی گورگ

وتی گورگ

گورگ وتی بی خه یال

که لاس دوو گشتیم خوارد

رؤژئی شوان وتی گورگ

وتی گورگ

گورگ وتی...

(چی بلی له گه ل که را!)

کۆمه لئاس ئه ینووسی:

گورگ،

گورگه و پات ئه بیته وه

یان با بلیم:

گورگ عاده تی که له گه ته

من نه خوشینیکی سی له سه ون»

دهستی من بریچاره ینه ن خۆی

سه‌ربازی که‌ده‌مدا به‌کۆلما
گۆرانی؛

فه‌رمانده‌و دلته‌نگی که‌ئیدا به‌ده‌مما:

«گه‌لاویژ کلاوی خارجی له‌سه‌رما

گه‌لاویژ لیباسی سه‌ربازی له‌به‌رما

شه‌ویک‌ئهم به‌هینده‌سه

له‌سینه‌تا،

شه‌ویک‌ئهم به‌مه‌خمه‌سه

شه‌ویک‌ئهمی ئاوم‌بکه‌ی

پر به‌ره‌زا، قاوم‌بکه‌ی».

■

کوریسیه‌ک دانیشه

ده‌ستیک

هه‌رچیت‌لی خامۆش‌ئه‌کا

دایکت‌له‌تی له‌یه‌خه‌ی

گریانیکی پی‌ئه‌وه‌ستی و پشتویینه‌که‌ی پر له‌پاییز

- تا کوی دهره‌وه‌م؟

راننده ئه رکيکه له خویا دانیشتوو

ئه توانیت په رانتزی بو ئه م دنیا بکه یته وه؟

: من باوهرم به زورشته

به لام چیبکه م

سه راپام و

ئه وانه کان مانایه کتر به جاده دا ئه رونه وه

ئه گهر جارئ عه زه مه تی که وشه کانم فه راموش برۆم

باوکم بمبوورن

کاروانچییه ک ونکراو بوو

ئێسته زه وی

به بی منیش

له ئه مسالیا ئه خولیته وه و

دایکم ئه بی

سه سه کوکه ی پیرتر بی و

هه ناسه کانی بژمیژی

ئه بی بگری به عه کسیکی بی مسداقا:

«فاتمه خانم»

برېچاره مه وئې بۆره زام، سه راپا چاویک بم»
زه وی چ شوینیکې به جییه بۆ هاوسئ!

مه جبوورم که جاده بی مه بهسته
ناچارم مانایه که له پیم بنووسم!

ئه یه ویست تاریخ و جوگرافیا و الیکا
ئیسته دهستی
فنجانیک ئه له رزئ
ئه مه وئې خۆم بگوازمه وه
من ته رجومه ی دهقاوده قی کام ولاتم؟
پیم ئه لئین:

«کورسییه که دانیشه
به رده مت هر هه مان نیگه ران ئه وه ستئ»
بمبه خشن، باو کم
کاروانچییه که نه زانراو بوو

کوپره که!

- بپړجار «کوپره که» م

بپړجار تاکسیه ک به شارا

ژنیکي لئ ته نگه

بپړجار روژنامه و ژه هرمار

ئوه ننده به هرچی مانایه

گوناحم

له حه زی هینیکما

ئه کهینه ژن و پیاو

:: ژووریکمان پیویسته یه ک ته خته

- ژن و پیاو ته ختیکیان لکاندوه پیکه وه:

دووه نار دريژتر

له وزییه ک گووشراوتر

له تودا به روپشت خه وم دئ

خه وی من ئه کاته

ناگه هان بیمارسان!

ئەو كەسەى بپارە لە ئاپارتمانىكدا بمرئ،
 قەتارەكان فئير ئەبم و
 دەسگيرانئى
 خەونەكانم هەلەدەبژئيرئ
 ژنەكەم نايەوئى باوەرپكا
 ئەم لەتانه چوارەنووسى ئيمەيه و هەر.
 باوەر فەرموو
 لەم هينانه زۆرشت فئير بووم
 هەرچى ئەخوليمەوه
 لە بيست و ئەونه سالىما
 خانمئى عەيب و هەناسەكانى جئماوه.
 درۆيه كم پئويستە
 مامۆستائى زەوى و زار پئيم ئەقريشكئى:
 «ئائەم خەتانه
 -كە تۆ ناخوئينئى -
 وئلاتئى كوردە...
 زۆرى لئ مەلئ ئەعسابم وردە».

■

فنجانيڪ ٿه مهيني

ٿه موبله دامنه ني

سالانيڪه

خوم حه والهي چهن وشه يهه ك ٿه نووسمه وه،

بريا

له ٿاوينه وه ٿه ميبست:

پياويڪ له ٿه ودا بهه شته.

ٿه بي خيابان

به دريڙي چواره نووس بنووسن

كه چي فنجانيڪ

له چاويا ٿه له رزي و

به ته نيا پيرييهه ك ده گرين

پارك بكه وه له وه سه تي خورا ييما

ٿه گهر بليم باران!

رۆمانتیکە

ئەگەر نەلیم ئاپارتمان

قەتارەکان جییم ئەهیڵن

[تە لا خانم!

تۆبی و قورئان بارانم که!]

پارک بکەو لە وەسەتی خۆراییم

کە دەستم

قەرزاری گولیکە خانمی بە جیماو

[مردنان لە وەسەتەو

خۆی ئەکوشت

باخچە کەمان تا دنیا ریگیە

فرووغی گرتبوو]

پیغەمبەرئ

بە وەسوەسەیی گولدانیکا

لە ئیسفالتەو تینەپەری

تا باسی کەوشەکانم

-کە من تیایا سەوزیش نام-

له بازاره کانی ئامریکاوه
پرپه له نه وت
گولیکی کراسه که ت
هه رنه وته وهه رنه وته و
به مندا ئه سووتی
ئه گهر بلیم باران!
رۆمانتیکه
ئه گهر نه لیم
ئا ئه م ولاته ولاتی کورده،
مردنان
له وهسه ته وه،
زه وینیک خوی ئه کوشت!

مورپه به عی دابنی
له سه ری دانیشه
کاروانچی بارمته ی ریگایه
که سینک

گورگه کانی هه لدايه وه و
ئه مجاره، تاريخ و جوگرافيا روو ئه دا

من منالی ناوخه ونیک بووم
که ئیسته گرییهک له چاره م
کابووسی ئه نووسی
ئه بوا له م خه ونه پیاده نه بوایه تم
په رانتزی بو ئه م دنیا بکه نه وه
که چی هیشتا بن بهرده کان
خه لتانی زور شتن
ئیمه ئیواره کانمان
موتنه زری شه ریک ئه مرن
مه دره سه له شوعاری
- دیواریک بوو -
شیعری پیدام
په رانتزی بو ئه م ئیرا بکه نه وه
ناوله پم

بدهمه دست کامه دهنگيان؟
 «: هه موو شتنی له چه جمیكا كۆتایی هات
 چه جمیك به ئەستووری یهك لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌یه‌ك
 : ئەگەر نیشتمانیکم ببی
 ئالاكهی كلاًویكه له سه‌رمایه
 : كیو پیویسته
 تا كه‌سی تیا بمری
 به‌رد لازمه،
 تا كه‌سی هه‌ناسه‌ی پی ته‌حویل با»
 ئەه‌ی چه‌وسه‌له‌ به‌دبه‌خته‌كه‌م
 مجبوورم به‌ تا‌قه‌ته‌وه
 ماتلی هیچیک بم،
 باوه‌رم پی مه‌كه ئەم شیعره‌ دانیشم.

ئەم دێرانه ئەگێرمه‌وه بۆ خانمه‌كان
 ئیمه‌ حینجه‌ی خۆمانین
 شه‌وه‌كانمان ئەبیتته‌ پرد

کەرەم کەن پیاپیا بێن
 لەبیرم بێ کە خەوتم
 لە وەسەتی خەونەکانما
 کچەکان زوو هەلکەم
 من بۆ خۆم تا ئیستە
 جووتی کەوش گۆلدانمە
 کەچی هەر
 تا ئیستە جووتی کەوش گۆلدانمە.

رانندە پیمیهوت: «لە خۆت و دەورووبەر دابەزە».
 پێی وا بوو خیابان لە ترسا موستەتیل رانەکشێ
 نەیزانی من سەرم بۆ نوقتەیهک قەرز کردوو
 لە کویدا شیعری کەم ئەم نوقتە، نازانم
 گرفتی سەرەکی ئەو هیه پیاو حینجەیی خۆیهتی
 ئەگینا نوقتەیهک دەرفەتی منالە لە ژندا و هیچی تر.

[: ره‌خنه‌ی من له‌م شیعره‌ سه‌ی شته‌؛

یه کیکیان بۆ رهزا ئه وه نده مردنه و من منه و ئاماده
 ئه ویشیان بۆ دنیا به م شیعره
 خوش ئه دواو عه یبه کان؟]
 ۱- لیم گه پئی سه نده لی حیفزم کا
 ئه ی سه نده لی دامنیشینه
 په نجه ره پر به خوی هاوار کا
 به من چی؟

۲- سی که سم له م دنیا خوش ئه وئی،
 یه کیکیان که خۆم بم، ئه ویشیان و ئه ویترم له بیر نییه.
 سه رانسه ر نه رقم له جۆیسه و نه لۆرکایه ک
 که حه یفه زوو نه مردن
 مه نزو ورم به ملایه
 ئه بوایه نه ژایه ن
 که حه یفن بۆزه وی.
 ۳- «خزمیکمان قسه یه کی ئه گپراوه
 -ژن بوو-

له ریگا ئه یگرن، هه ر ئه ونه».

[من نه زهرم شه ش هه وت شته
ژن شیعیکی نه نووسراوه (تازه نییه)
ئه م شیعه ره سی مانگه خه ریکم
:- که وشه کانم بکوژینه وه
با له سه ر قسه ی خۆم بوه ستم
قسه ی من ژنیکه
هاوسیمان؟
نه به خوا،
ته ختیگمان پیویسته!]

■

برئ شیعه وهک ئه مه میزانه
کچه کان ئه کیشی
کامیان جوانه به دوا ی خویا
ئه و ئه لئ: ئه م ره خنه،
دووخته تی ببوورن

من ئەلەيم: ئەم بەشە شوخی بوو،
مه‌گەر دنيا زۆر جيددیه؟

باوه‌پکه‌ن ناترسم
له‌م دێره‌دا که‌وشه‌کانم
دابکه‌نم
دووکه‌لی جگه‌ره
له‌په‌رانتزیکی گشتیدا
«رئی» بخه‌م
ئەوپه‌ره‌که‌ی
مردنم «دال» یکه‌ به‌روپشت
به‌هه‌رچی مانایه‌ و ژیرمانا
به‌مبارا پیرئه‌بم،
عه‌کسه‌که‌م خووتم
سه‌تھیکه‌ بی مسداق،
با دایکم به‌درگای پیرتر و
هه‌ناسه‌ی بژمیڤی

من حه قمه پرسيارئک ئاراسته ی دانیشتن
ئو کاته ی
کؤلوانه یه ک به نویژه کانیه وه مه جبوره
کؤلوانه یه ک پره له شین.

■

ریگایه کم نییه بؤ نه رویشتن
سه رقالییه ک بؤ نه خه وتن
گریمان نیشتمان...
وه ک ئه وه یه سه نده لییه ک خاپورم کا
ئو ی سه نده لی
داینیشینه
به نوقته یه کم جی خالی بسپییره
یان له په رانتزیکا
ویلم که ن
که دنیا ئه وه نده و ئه سلنه
قه رار نه بوو
ده سته کانم بخویننه وه

نوقتہ یہ ک کافیہ بؤ مردن
 دایکم ہہ موو ترسہ کانی
 لہ شوینیکا ہہ مار ئہ کا و
 بہینا و بہین
 لہ تیکی لہ چاویا
 ئہ سپاردہ ہاشووری کؤلوانہ و
 لہ حہزی بارانا دائہ نیشٹ.

شہویکہ و ئاسمانی سہ قزی
 ژنیک لہ باران و کورہ کہ یا تہ نیشٹ ئہ بی
 نامہ وی ئاسمانی
 یان دہنگی
 بہ سہرما بہرزی بی
 لہ تاقہ کہ وہ دہ سپیدہ کا
 وہیشوومہ و بزہیہ ک دائہ گری
 جانتایہ ک جلہ کان رائہ خا و
 وہ سہ تی خہ یالی بؤن ئہ کا: ہیم

که میتر له خه می دهر دینئی و
عه کسئیک و ده سئیک و ماچ ئه کا!

هه می شه که سئیک هه یه ئیواره کان هه را بکا
دیتنه کان پیشیل کا و
به ره وهی بزانی
هه والیک له و زووتر پیئی ئه گا
شه ویکه و ئاسمانئ سه قزی
دهنگی رادوئی لیئی ده ئالی
په پووله کان خالی ده بن
چاوم ئه لی:
ئه م پاییزه دابه زینه
خه وم دیوه
موسیبه تی به دیوارا
خه سار ئه بی
هینده سه و بیانوت
له جنسی پرته قال ئه گرت و

-پرته قال کهي به رهش نه نووسري؟-
 گازیکت له زهین و خاتره ی سیویکا جی نه هیشت
 پرته قال کهي به وهش نه نووسري
 که چی هر سیویکیان
 له زهینما پیوه دا.
 من نه لیم:
 هه تاو نه خلاقیکی کونتریشه
 که خه ونه کانم نه پرووشی و
 نه سستی ره ره ریکه خوا کردوویه
 چاک نه زانین
 مروث با-ی کرد به سه ردهستی زه وینه وه!

ئیسته ش نه مه وئی روژیک بکه مه وه
 ژنیکی ناگرنگ
 بسپیومه باویشکی پشیله که م
 کام پشیله یه ک
 تاله ئیواره یه کدا

خهت بهخهت
بیخیشمه فه رامۆش،
ئیواره یهک که نایهت
تا پری که م
له جانتا وزینده گی،
ئی جانتا وزینده گی
خوشحالم دوو دهستی شاعیرم،
باوکم ئه لئ و له وهسه تی پیرییه کانیا نه خش ئه بین:
من ئه مر م
تا فاتیحه یه کم بو راخه ن
: قالیییه ک را ئه خه م،
چه ن زهردیک
له جنسی پاییز و کۆنتریش
له گول و ریشووه کان ده ئالی
چاییه ک پئویسته
تا باوکم برژینمه خاتره م
ژنیکم لازمه

تا بيمه جهه نه م
 خوشيكم پيا بدن
 شتيكي قاليتر له زن و نيوه زن نه خه وتووم
 نه وشه وه هاوسيكه م پيميه وت:
 سينگي من ئاوييه
 يان چاوت پريه تي له دوزه خ!

«كلاو»

درگاکه هه راکه
 پيم نه وت:
 خانم گيان بي زه حمه ت
 تا ئيره شاعيرم
 خيابان ئه مناسن
 له م کووچه به ره و خوار
 حه زته که م
 له خو ما هه ر خو م

ژووریکم گرتوته
تۆیش دهر به ست
پیئی ئەلیم
گه یشتی درگا که هه پرا که
باوه پکه ن من خه لاف نه هاتووم
تا پیاتا بوهستم
من ئەلیم تو دهر به ست
گه یشتی
بی زه حمهت له خۆتا پیادهم که!

: دانیشم به حرووفی خومه وه
یان گیرفانی کراسه که م
له نوونیکدا قوولتر بشۆم
پییم نالین «پرته قال که ی به رهش ئەنوسری
ماسیگر له کاتی گرتنا
دهنکی ئاو نابینی؟»
تۆ بیت و خوا

سیوہکان پیوہ بہ
 شہوہکانم لی ہہ لپیکہ
 من لہ ترسی ئەم بارانہ
 دەسمالہ کہم لہ حہ جمی شہرہکان
 بہرگہی ئەم ہہ موو قالاوہ
 چہن بگریم؟
 لہ وەسەتی دیریکا
 وشہیہ کم
 بو مالیک
 یان ئاسمانیک کہ چہتری بی
 ئەگینا دەست لہ ہہ ناسہ دا
 ہہ ناسہ لہ ہہ ناسہ
 دا
 ئەشورین.

■

لیروہ تا مردن جگہ رہیہ کہ
 تا قالی و فہرماندہ جگہ رہیہ کہ

«سہریاز!»

کیولہ کویدا رووی دا؟»

بالندہ به خویا

فرینی تہخت ئہ چوو

ماسیہ کان مہوازی دہگریان،

گہلاویژ

باران و بالندہ به دیققت قاب ئہ نی

کتوپر ہزار جور موستہ تیل ئہ ناسم

: ئہ مہوئی پردم

: ئہ مہوئی داربیہ کی به شیددہت مہوازیم

: ئہ مہوئی سہریاز نیم!

ساعت دوانزہ و

شیریکی گہرم ئہ مرم

ساعت پیاسہ یہ کی

یہ ک دوو سی و

تا ئہ بہد خواحافیز

من ئەمرم
 لە گۆشەیی حەرفیکاماتلم
 پییم ئەلی
 کہ رەزام شکلیکە تا ئەبەد راکیشراو
 ئەخووزم لە ناخیا نوغرو بم.

■

گە لاویژ

- پییم وابی بیناسن -

لە حافزەیی پەنجەرەکاندا

لازمە

ئەو نەدیە

تەمایەرە

ئەروا
 حەوسەلەیی گە لاویژ لە دەستما تا
 «گە لاویژ کلاویژ خارجی لە سەرما
 گە لاویژ لیباسی سەربازی لە بەرما
 لە خەیاڵتا
 شەویک ئەبم بە بیابان

وه کوو شوسته سهر ئه که مه سهر خیابان»
خیابان، به هه له رۆشت
پارک، به هه له راوهستا
په رت ئه کریمه ناو خوومه وه
ژنه که م نایه وئی باوه پرکا
من پر م له رهنگی لیژیایی
ئه و چۆله له دوو سئی سهره و ژوورکه!

دایه!
به کۆلوانه که ته وه گۆل ئه پروا
من ئه گریم
کاروانچی به دنیا وه ئه شه لئی
یان روو ئه دا،
من ئه ترسم
ئێواره یه کم لێوه بئالینه
خوا گه وره یه یان عه کسئی تا که سه یه ئه که م
عه کسئی پر ه له تو

قاپی پرہ لہ من
 من لہ تاقہ کہدا دانئی
 کاکہم بہ دیوارہ کہدا داکوترا
 باو کم بہ دەم ترسہ کانیه وہ
 دەستی خوئی قورٹانیک دەگریا
 کہ سیک ئہ یوت
 کاکہم بہ دیوارہ کہدا داکوترا
 دایکم دنیا دەزریکینئی
 کؤلوانہ کہی پرہ لہ کؤل
 پشتوینہ کہی پرہ لہ پاییز
 قرہکانی ئہ ئاوا ئہ گریا
 ژنیک من ماچ ئہ کا
 پرسہکان رائہ خرین!